

**“STICHTING GEHEIM LEGER-(1940-1945)-FONDATION ARMEE
SECRETE”**

Stichting van Openbaar Nut - Fondation d'Utilité Publique.
K.B.van 19/02/2002 – Staatsblad van 18/07/2002 - A.R. du 19/02/2002 – Moniteur du 18/07/2002.
Sociale Zetel: Kwartier Koningin Elisabeth – Blok meteo - Eversestraat, 1 – 1140 BRUSSEL – FAX: 02/ 701.61.28
Siège Social: Quartier Reine Elisabeth – Bloc météo – Rue d'Evere, 1 – 1140 BRUXELLES – FAX: 02/ 701.61.28.
C/O F. Alderweireldt -Zaakvoerder / Gestionnaire-.
A.J. Slegerslaan, 111/2, 1200 Brussel/Bruxelles.
Tel/Fax: 02/ 763.39.60. ING BE09 3101 2461 3057

GL News Letter A.S.

Nr. 2 / 2011.

ONTSLAG VOORZITTER Guido VAN POUCKE – Uitleg

Waarde collega's erkende Weerstanders van het Geheim Leger 1940-1945

Als Voorzitter en als bestuurder van de “Stichting Geheim Leger 1940-1945” heb ik besloten op 7 november 2011 mijn ontslag aan te bieden wegens MEDISCHE redenen. Sinds ongeveer één jaar ben ik getroffen door een zeldzame vorm van RHEUMA die mij het lang rechtstaan en het verplaatsen moeilijk maakt.

Hierdoor was ik genoodzaakt mij meerdere malen te laten vervangen door Dhr. **Yvan LAMBRECHTS** (Ere Luitenant-Kolonel en perfect TWEETALIG) die dit op uitstekende wijze deed en aldus bij de andere vaderlandslievende organisaties goed ingeburgerd werd en waarvoor ik hem hartelijk dank!

Dhr. **Yvan LAMBRECHTS** werd in 1944, op zeer jeugdige leeftijd, OORLOGSWEES toen zijn vader sneuvelde bij de aanval van het GEHEIM LEGER op de gevangenis van Hasselt en waarbij ook meerdere andere familieleden van hem, omwille van deze aanval, aangehouden werden, in concentratiekampen terecht kwamen of door de Duitsers ter dood gebracht werden.

Het is dan ook geen wonder dat ALLE bestuurders **eenparig** hem verkozen om mij als Voorzitter op te volgen.

Op aandringen van alle bestuurders heb ik daarop ingestemd het Bestuur van de “Stichting GL” te blijven adviseren als “**RAADGEVER**” en in de toekomst de vergaderingen van de Raad van bestuur te blijven bijwonen

Verder dank ik ALLE bestuurders en in het bijzonder Kolonel b.d. **Joseph LINSMEAU** (Ondervoorzitter en Penningmeester van de Stichting) die mij vanaf het begin steeds met raad en daad heeft bijgestaan.

Ook nog een grote “**MERCI**” aan Commandant b.d. **Frans ALDERWEIRELDT**, die als zaakvoerder de administratie (en al wat er bijkomt) op perfecte wijze verzorgde.

Leve de “Stichting Geheim Leger 1940-1945”

Guido VAN POUCKE

Ere Kolonel Staffbrevethouder van de Artillerie

Waarde Vriend van de Koninklijke Verbroedering van het Geheim Leger,

Op 07 november 2011 heeft onze voorzitter Ere Kolonel SBH **Guido Van Poucke** wegens gezondheidsredenen zijn ontslag aan de Raad van Bestuur kenbaar gemaakt.

Voor zijn jarenlange onverdroten inzet wensen we hem van harte te danken; ook zijn echtgenote die hem ter zijde stond..

We zijn verheugd dat hij de Stichting Geheim Leger 1940-1945 nog wil bijstaan als raadgever.

Als lid van de Raad van Bestuur zal hij opgevolgd worden door de Ere Luitenant Kolonel SBH **Michel Legrain**

De samenstelling van onze Raad van Bestuur blijft verder onveranderd.

Commandant b.d. **Frans Alderweireldt** blijft onze zaakvoerder .

Op de Raad van Bestuur werd ook de nieuwe voorzitter verkozen. Met eenparigheid van stemmen werd mij het voorzitterschap aangeboden. Ik heb het aanvaard .

Sta me toe mij even voor te stellen.

Ik werd geboren in 1939 in Sint-Truiden onder de naam **Yvan Lambrechts**.

Ik ben de zoon van een weerstander van het eerste uur, gesneuveld in bevolen opdracht bij de overval van de gevangenis van Hasselt op 10 juni 1944. Het was de bedoeling de politieke gevangenen en weerstanders te bevrijden alvorens ze op transport naar de concentratiekampen werden geplaatst. Gedeeltelijk zijn de vijf overvallers geslaagd in hun opzet, maar moesten het met hun leven bekopen. Ook mijn moeder behoorde tot het Verzet. Zij verstopte Amerikaanse piloten.

Van opleiding ben ik leraar. Ik heb les gegeven aan het Koninklijk Atheneum van Bensberg aan de kinderen van onze militairen in de BSD (Belgische Strijdkrachten in Duitsland)

Mijn legerdienst heb ik gedaan als reserve officier en ben nadien opgeklommen tot de graad van Luitenant-Kolonel.

Wat betreft onze Stichting Geheim Leger zullen we op de ingeslagen weg verdergaan.

We zullen de objectieven vermeld in onze statuten verder behartigen.

Hoogtepunt daarin is zeker het toekennen van een prijs aan een wetenschappelijk werk dat handelt over de activiteiten van het Geheim Leger. Dit zal om de drie jaar gebeuren.

De eerstvolgende keer dat er een prijs wordt uitgereikt zal zijn op 26 oktober 2012 .

Bovendien zullen we jaarlijks een prijs toekennen aan 4 leerlingen (2N en 2F) van de Koninklijke school voor Onderofficieren te Saffraanberg ; dit ter herinnering aan de duizend onderofficieren die tijdens de oorlog hun leven lieten in de rangen van de Belgische Weerstand .

Verder zullen we contacten onderhouden met het Legermuseum te Brussel opdat er eindelijk werk gemaakt wordt om de personen en gebeurtenissen van de leden van het Geheim Leger in WO II in de kijker te stellen. De goede wil is er maar de budgetten zijn beperkt.

Indien u wenst geïnformeerd te blijven over de activiteiten binnen de vaderlandslievende verenigingen raden we u aan de "Patria" uitgegeven door het NEFOSV (Nationaal Eenheidsfront van Oud-strijders en Veteranen) te raadplegen. Ook de website van de Stichting Geheim Leger 1940-1945 en die van het NEFOSV zijn bronnen van inlichtingen.

Aangezien het nieuwe jaar zich aanmeldt wens ik u en diegenen die u dierbaar zijn van harte een vreugdevol kerstfeest en een voorspoedig Nieuw Jaar.

Yvan Lambrechts
Voorzitter

Prijzen "Stichting Geheim Leger 40-45" te Saffraanberg

Op 30 juni 2011 werden op de "Campus Saffraanberg" (Koninklijke School voor Onderofficieren – KSOO) de prijzen uitgereikt door Y. Lambrechts, bestuurder, en F. Alderweireldt, zaakvoerder.

De prijzen werden verleend als herinnering aan de ongeveer 1.000 Belgische onderofficieren (beroeps – en reserve) die tijdens de clandestiene periode van de Tweede Wereldoorlog hun getrouwheid aan België en de Dynastie met het offer van hun leven dienden te bekopen.

Dit jaar werden de prijzen toegekend aan de kandidaat onderofficieren die op het vlak van morele, intellectuele en fysische kwaliteiten verkozen werden door hun medeleerlingen:

- Kevin Vanhauter: Vliegtuigtechnieken
- Maxime Lacrosse: Mécanique des avions
- Stijn Daenen: Militaire en Sociale wetenschappen
- Laurence de La Marck: Sciences Sociales et Militaires

Litteraire prijs « Stichting Geheim Leger 40-45 » 2012

Wij ontvingen vier boeken

- Le Groupe de sabotage Marchal door Maurice J. Hinsenkamp
- Oorlog en zwijgen door R. Rutten
- Blenkinsop door Peter Celis
- Van Genk tot Mathausen door R. Rutten

De uitreiking van de prijs zal normaal doorgaan op **26 oktober 2012** in de Salons van de Prins Albert Club te Brussel

Dankbetuigingsbrieven Minister van Defensie P. DE CREM

De dankbetuigingsbrieven voor de effectieve leden (ter vervanging van de vijfjaarlijkse beweging) hebben wij in de loop van de maand juli 2011 ontvangen. Zij werden overgemaakt aan de Verbroederings die gevolg gegeven hebben aan de brief van de Minister van 6 mei 2010.

AANDACHT!!! Wij zoeken nog het adres van de heer Gérard LIBERT voor het versturen van zijn brief.

Nuttige website

NEFOSV = Nationaal Eenheidsfront Oud Strijders en Veteranen

Website: www.nefosv.be

U vindt er de Newsletter **PATRIA**: Het doel is de patriottische activiteiten te laten kennen en te verspreiden. De lokale activiteiten van de Verbroederings van het geheim Leger mogen hernomen worden in de agenda van dit tweemaandelijks tijdschrift. Het secretariaat van de Stichting GL moet verwittigd worden ten laatste de 15de van de maand van publicatie.

Gift

Als gevolg van het overlijden van de Voorzitter Kol. J. Decoux en de secretaris-penningmeester J. Renard, heeft de Ondervoorzitter van de **Verbroedering "Jaguar"** van het Geheim Leger, sector Zuid, zone IV, de heer Maurice Jottrand, laatste overlevende van het Comité, het saldo van de kas, zijnde 213,60 €, overgemaakt aan de Stichting GL 40-45.

Wij danken ten eerste de heer Jottrand voor dit mooi gebaar.

Ter herinnering: de Verbroedering "Jaguar" heeft haar activiteiten beëindigd in 2008 en heeft toen reeds het vermogen op onze rekening gestort (Newsletter 1/2009)

HISTORIEK VAN HET MONUMENT

Gezien de heroïsche houding van de stad Luik gedurende de oorlog 40-45 hebben de autoriteiten haar uitkozen om er een Nationaal Monument ter herinnering aan de Weerstand op te richten. De plaats die weerhouden werd was het Parc d'Avroy ter hoogte van de Terrasses. Het monument van de architect Paul Etienne en de beeldhouwer Louis Dupont is eenvoudig; het werd op 8 mei 1955 ingehuldigd. Twee majestueuse beeldhouwwerken symboliseren het leger van de schaduw en een trap leidt naar een urne.

Lagergelegen bevat de relikwiekast in brons de asse van onbekende Nederlandstalige (Vlaamse ?) weerstanders verzameld in het kamp van Flossenburg. Dit was een beslissing van de Nationale Raad van de Weerstand op het einde van de oorlog. De wapenschilden van de negen Belgische provincies zijn in de stenen sokkel gegraveerd.

Dit monument bevindt zich in het verlengde van de brug Albert en het memoriaal ter nagedachtenis van de strijd gedurende eeuwen gevoerd door de Luikenaars voor het behoud van de vrijheden. Dit Nationaal Monument van de Weerstand (ingehuldigd op 8 mei 1955*) verdient het respect van eenieder en heeft hetzelfde statuut als het Monument van de Onbekende Soldaat in Brussel.

Om de context te verstaan moet men aanstippen dat Luik zich niet tevreden stelt met een plaatselijke rol en zelfs naar voor komt als een lichtende (leidende?) stad in de Weerstand. Het volstaat enkele grote internationale ontmoetingen, georganiseerd in het congrespaleis op 10 mei 1959 en 22 maart 1965 aan te vermelden.

Het was in Luik dat op 28 juni 1964 een nationale manifestatie van eerbetoon aan de doden van de Weerstand plaats vond.

Maar het is vooral daar dat op 8 mei 1955 het Nationaal Monument van de Weerstand ter ere van de actie van de burgers in de strijd tegen nazi Duitsland werd ingehuldigd.

Sommige Luikenaars spelen een aanzienlijke rol op nationaal en zelfs op internationaal niveau. Het was Joseph Davenne een van de drie afgevaardigden van de IF die naar het congres van het IFW (Internationale Federatie van de Weerstand) te Warschau op 26 november 1962 gedelegeerd werd.

Hij is eveneens in contact met federaties van weerstanders in het buitenland.

HISTORIEK VAN HET MONUMENT

Gezien de heroïsche houding van de stad Luik gedurende de oorlog 40-45 hebben de autoriteiten haar uitkozen om er een Nationaal Monument ter herinnering aan de Weerstand op te richten. De plaats die weerhouden werd was het Parc d'Avroy ter hoogte van de Terrasses. Het monument van de architect Paul Etienne en de beeldhouwer Louis Dupont is eenvoudig; het werd op 8 mei 1955 ingehuldigd. Twee majestueuse beeldhouwwerken symboliseren het leger van de schaduw en een trap leidt naar een urne.

Lagergelegen bevat de relikwiekast in brons de asse van onbekende Nederlandstalige (Vlaamse ?) weerstanders verzameld in het kamp van Flossenburg. Dit was een beslissing van de Nationale Raad van de Weerstand op het einde van de oorlog. De wapenschilden van de negen Belgische provincies zijn in de stenen sokkel gegraveerd.

Dit monument bevindt zich in het verlengde van de brug Albert en het memoriaal ter nagedachtenis van de strijd gedurende eeuwen gevoerd door de Luikenaars voor het behoud van de vrijheden. Dit Nationaal Monument van de Weerstand (ingehuldigd op 8 mei 1955*) verdient het respect van eenieder en heeft hetzelfde statuut als het Monument van de Onbekende Soldaat in Brussel.

Om de context te verstaan moet men aanstippen dat Luik zich niet tevreden stelt met een plaatselijke rol en zelfs naar voor komt als een lichtende (leidende?) stad in de Weerstand. Het volstaat enkele grote internationale ontmoetingen, georganiseerd in het congrespaleis op 10 mei 1959 en 22 maart 1965 aan te vermelden.

Het was in Luik dat op 28 juni 1964 een nationale manifestatie van eerbetoon aan de doden van de Weerstand plaats vond.

Maar het is vooral daar dat op 8 mei 1955 het Nationaal Monument van de Weerstand ter ere van de actie van de burgers in de strijd tegen nazi Duitsland werd ingehuldigd.

Sommige Luikenaars spelen een aanzienlijke rol op nationaal en zelfs op internationaal niveau. Het was Joseph Davenne een van de drie afgevaardigden van de IF die naar het congres van het IFW (Internationale Federatie van de Weerstand) te Warschau op 26 november 1962 gedelegeerd werd.

Hij is eveneens in contact met federaties van weerstanders in het buitenland.

Paul BRUSSON is niet meer.

Onze Nationale Voorzitter is op 27 oktober laatstleden ten gevolge van een dijbreuk overleden. Zijn indrukwekkende ter aardebestelling heeft op 2 november plaatsgehad in aanwezigheid van zeer hoge nationale personaliteiten. Een vertegenwoordiger van Zijne Majesteit de Koning was eveneens aanwezig.

Paul werd geboren in een streek van arbeiders in Ougrée. Hij heeft er heel zijn leven gewoond. Hij was zeer jong wees van vaderszijde. Zijn moeder hertrouwde. Zijn beide ouders voedden hem met veel genegenheid op.

Hij behaalde het diploma van schoenfabrikant, niet te verwarren met het diploma van schoenmaker.

Een schoenenfabrikant vervaardigt schoenen en dit heeft hem meermaals het leven gered in de concentratiekampen.

Op zeer jonge leeftijd werd hij lid van de jonge socialisten. Bij de oorlogsverklaring trad hij indirect tot de weerstand toe. Hij stond in voor de postbedeling en de verdeling van de clandestine kranten.

Op 21 april wordt hij aangehouden door de gestapo toen hij per fiets op weg was om weerstanders te verwittigen. Hij zal kennismaken met de concentratiekampen van Hoei, Breendonk, Mauthausen, Güssen, Natzweiler-Struthof en uiteindelijk Dachau.

Gedurende zijn drie jaar durende gevangenschap zal hij lijden als een martelaar; maar zal overleven dank zij zijn jonge leeftijd, zijn karakter en vooral dank zij twee belangrijke redenen: zijn beroep als schoenfabrikant en de persoon van de geestelijke GRUBER die hem meermaals zal bijstaan.

Eenmaal teruggekeerd van de gruwelkampen zal hij zijn beroep weer opnemen. Maar al heel snel zal hij toetreden tot de politie van Ougrée. Geleidelijk zal hij alle echelons doorlopen en wordt inspecteur benoemd van Ougrée en Sclessin. Dat is de periode van de fusies van de gemeenten. Hij stelt zijn kandidatuur voor Luik en zal de eerste hoofdcommissaris van de politie van Luik worden na de fusies.

Unaniem erkend als een man van de vrede en van de dialoog zal hij zowel in zijn professionele loopbaan als in zijn patriotische "loopbaan" de jeugd

overtuigen om zich toe te leggen op burgerzin en op de plicht van de herinnering.

Hij is stichtend lid van de "Territoires de la Mémoire", een culturele ruimte vooral bestemd voor de jongeren maar ook voor personen voor wie de geschiedenis geen loos woord is. Met de Rotary Club Liège – Sud richt hij de Stichting Paul Brusson op. Stichting die zich inzet bij het organiseren van reizen naar de concentratiekampen.

Hij zal nationaal ondervoorzitter worden van de politieke gevangenen, voorzitter van de vriendenkring van Mauthausen, ondervoorzitter van het N.I.O.O.O. IV, instituut van de invaliden, nationaal voorzitter van onze Koninklijke vereniging en voorzitter van de unie van politieke gevangenen van Luik.

Paul was een 'groot' man, met de blik steeds naar de toekomst gericht. Hij had oor voor iedereen. Ter gelegenheid van de voorbereiding van de plechtigheid van 8 mei 2011 heb ik de eer gehad hem te begeleiden naar het Institut Saint-Véronique, waar hij gedurende een hele voormiddag de gruwelen van de kampen voor de leerlingen van de lagere school beschreef. Een geweldige doorgever van de herinnering die de blikken van de kinderen op zich gericht hield en letterlijk aan zijn lippen hingen. Een leraar bekommerd om te vertellen, maar ook om ideeën voor de toekomst te geven.

Onvermoeibare reiziger; hij heeft duizende jongeren naar Breendonk en Mauthausen begeleid. Jongeren die terugkwamen onsteld door de gruwelen die ze van kortbij hadden gezien, maar ook vol bewondering voor deze man die de kampen had overleefd. Hij was nog mee op reis op 8 mei 2011.

Wij moeten en zullen zijn werk verder zetten. De jongeren, fier over hem, zullen ook fier zijn over zijn herinnering en we zullen erop toezien dat dit zo blijft.

Waarde voorzitter, ik verlies een vriend, een raadgever, een echte leraar. Wees ervan overtuigd dat ik er over zal waken dat onze koninklijke vereniging in acht zal nemen wat u ons hebt ingeprint.

Michel CAILLET
Secretaris generaal

NECROLOGIE

De heer **Gustave DELVAUX** werd geboren te Namen op 3 februari 1917. De hoedanigheid van Gewapend Weerstander werd toegekend op 23 juli 1947. De tijd doorgebracht in de Weerstand is welgeteld 4 jaar en 2 maanden, hetzij van 1 september 1940 tot 14 oktober 1944. Gustave Delvaux was medeoprichter van de Compagnie Golenvaux, C30C te Namen; hij had de graad van Luitenant, erkend officier van de Weerstand.

Verder is hij chef geweest van een sabotagegroep bij de overgave van de locomotieven van Ronet-Namur. Zijn uitgevoerde sabotageakten zijn merkwaardig.

Hij ligt aan de basis van de "Unie der Verbroederings van het Geheim Leger" (vzw) en was sinds 1945 lid van de Verbroedering C30. Hij heeft het indienen van de dossiers voor erkenning van zijn compagnie verzekerd en hij heeft het secretariaat van C30-C40 in stand gehouden vanaf 1971.

Er valt te noteren dat de heer Delvaux Voorzitter is geweest van de Verbroedering Namen, Ere bestuurder was van de KUVGL en drager van het Oorlogskruis met Palm. Hij overleed midden 2011.

Ere Majoor **Ghislain DUFOUR** werd geboren te Neufvilles op 30 mei 1932. Op 17 september 1951 werd hij leerling aan de Koninklijke Militaire School en op 26 december 1953 werd hij benoemd tot de graad van Onderluitenant bij de Artillerie.

Op 1 juli 1983 werd hij op rust gesteld en aanvaard in het kader der reserveofficieren. Op 26 december 1983 werd hij benoemd tot de graad van Majoor in het reservekader.

Ghislain Dufour heeft na zijn op ruststelling vele jaren gewerkt als **boekhouder** van de Koninklijke Unie der Verbroederings van het Geheim Leger (KUVGL) Hij zette een punt achter zijn activiteiten in 2002 als de KUVGL vrijwillig werd ontbonden en de huidige Stichting GL 40-45 werd opgericht. Hij overleed einde april 2011.

Nieuwjaarswensen 2012

Het jaar 2011 loopt stilaan ten einde en zoals ieder jaar bieden de Voorzitter, de bestuurders en de zaakvoerder van de Stichting Geheim Leger 40-45 hun beste wensen aan voor een gelukkig en in het bijzonder voor een gezond 2012.

Laat ons hopen dat het nieuwe jaar minder verontrustend zal zijn dan 2011. Een nieuwe regering is onontbeerlijk om het hoofd te bieden aan al de crisisproblemen die wij de laatste maanden hebben gekend.

De actuele toestand van ons land is zeer schadelijk ten aanzien van onze burens en van Europa. Het is tijd dat onze politieke verantwoordelijken ophouden te palaveren en de verantwoordelijkheden nemen die de kiezers hun hebben toevertrouwd

Voor verspreiding

F. ALDERWEIRELDT
Zaakvoerder

Y. LAMBRECHTS
Voorzitter